

Ansøgning til 15. Juni Fonden
Porcelain Sea, 2020

Gennem en socialpolitisk linse fokuserer jeg på objekter, miljøhensyn, bevarelse af narrativ, tid og forgængelighed. Min praksis undersøger som udgangspunkt altid værdi i vores samfund. Hvem definerer værdi? hvad har værdi? - Og hvorfor?

Jeg arbejder med modsætnings polariteter, og ideen om at den ene pol ikke eksisterer uden den anden, da den udelukkende eksisterer når dens modsætning definerer den. Gennem is, gennemsigtig gummi, organiske objekter – inklusiv kommercielle plastik figurer og tekst, søger jeg at diskutere modsætninger og deres stærke politiske indflydelse. For at skabe en dialog om hvordan vores samfund i dag nedprioriterer miljøet eller misforstår kulturelle forskelle søger jeg i min praksis at dissekere kompleksiteten af værdi, både individuel, kulturel og kommerciel. Ved at bryde grænserne for fikserede tilstande og placere fragmenter af narrativer i en ny sammenhæng, sætter jeg spørgsmålstegn ved hvem der dikterer denne værdi? I et forsøg på at skabe endnu en mulighed for en sandhed.

Jeg er interesseret i objekter og deres individuelle værdi. Objekter klarlægger hvor vi befinder os og definerer de rum vi træder ind i – Både implicit og eksplicit. Vi skaber minder og historier ud fra kombinationer af information gennem livet. Objekterne i vores omgivelserne er med til at fortælle disse historier. Jeg er fascineret af fikserede eller faste tilstande og finder inspiration igennem Stilleben. En foto- og malerteknisk stilart, der viser opsætninger af livløse genstande. På fransk kaldes den nature morte, "død natur", hvilket i sit narrativ tangerer to modsætninger - Døden som det endelige punktum og naturen som det opblomstrende og nyfødte. Genren fortæller en historie om vores samfund og værdien der tillægges objekter, så som frugt og blomstermotiver, der førhen såvel som idag symboliserer velfærd.

Symbolværdien man i vores samfund tillægger objekter kommer ydermere til udtryk gennem mine valg af fotografiske motiver. Jeg finder det spændende at kigge på hvordan f.eks religioners figurative brug af gudinde figurer idag kan afspejles gennem idoliseringer og dyrkelse af mennesker i popkulturen og gennem politiske profiler. Jeg har været på Haiti og fotografere voodoo dukker og er inspireret af ting der ligner noget de ikke er såsom plastik udgaver af blomster og dyr samt porcelæns figurer.

For at nuancere disse social politiske anskuelser der findes, søger jeg gennem fragmenter af forskellige medier og materialer at skabe nye sammensætninger af fikserede tilstande. Temaet for årets Ung dansk fotografi er process og da min praksis er sammensat af konstellationer, der kan sammensættes på mange forskellige måder, vil værkerne til denne udstilling bestå af både skulpturer, hvor organiske objekter er indkapslet i gennemsigtig gummi samt fotografier. Fotografierne består af individuelle stilleben værker samt afbildinger af mine skulpturer, der fungerer som kunstfotografiske værker. Processen i min praksis ophøjer derved afbildingen af ét værk til et nyt individuelt værk - En form for cyklus, der i sig selv er interessant.

Èt af mine fotoværker, der generelt fremstår ret maleriske i deres natur, skal printes på stof og opstrammes som et maleri. Det er så oftest sagt, at skal man printe foto på lærred eller stof skal man også videreudvikle, male ovenpå eller andet tankevækkende. Det gør jeg ikke - Jeg udstiller et fotografi som noget det ikke er, nemlig et maleri og søger derigennem at adressere forskellen ved at illustrere den fastlåste antagelse man møder i kunstmiljøet, hvor et maleri anses for at være et mere værdifuldt værk end et fotografisk værk. Gennem dette ekshibitionistiske brud med mediet og det's kerne, søger

jeg at bryde med faste værdisætninger og skabe endnu en vinkel, hvor alt i sandhed kan have en værdi. Et sted hvor tiden og tilstedeværelsen af ideen er mere værd end princippet om at sådan har det altid været.

Vi ser det idag, dog på en meget mere alvorlig note, under Black Lives Matter demonstrationerne hvor man kæmper for at få de gamle føderations statuer taget ned da de ikke symboliserer hvad vi står for i dag. Men de er der, for det har de jo altid været. Det er en form for fralæggelse af ansvar og evig fastholdelse og bekvemmelighedsanalyse vinklet således at den vasker den dårlige smag i munden tilpas nok væk. Men sandheden er at statuernes tilstedeværelse fastholder en symbolværdi så nedværdigende og er en konstant påmindelse om værdier, der i vores samfund idag ikke ønskes som historiske sandheder man tager med et gran salt, og da slet ikke som ideologier man hylder.